

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a actului atacat și
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva Deciziei C(2018) 3410 final a Comisiei din 25 mai 2018, adoptată în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE ⁽¹⁾, privind cazul BE/2018/2073: furnizare angro de servicii de acces local la puncte fixe în Belgia, cazul BE/2018/2074: furnizare angro de servicii de acces central la puncte fixe pentru produse de larg consum în Belgia și cazul BE/2018/2075: furnizare angro de servicii de acces la televiziune în Belgia.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2002/21/CE și a făcut abuz de puterea sa de apreciere prin faptul că nu a deschis o a doua etapă a investigației
  - În această privință, reclamanta susține că Comisia a exprimat multiple preocupări în ceea ce privește definiția dată pieței de autoritatea națională de reglementare belgiană.
  - În plus, reclamanta susține că, în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Directiva 2002/21/CE, Comisia trebuie să inițieze o a doua etapă a reexaminării în cazul în care are mari îndoieli în ceea ce privește o măsură de reglementare propusă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a motivat constatarea sa potrivit căreia definiția pieței aleasă nu ar conduce la un rezultat diferit în ceea ce privește reglementarea
  - În această privință, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că putea decide să nu deschidă o a doua etapă a investigației pentru motivul că definiția pieței pe care Comisia a considerat-o mai adecvată ar conduce la același rezultat în materie de reglementare precum cel care este propus în proiectul de măsură. Definițiile pieței adecvate ar fi modificat în mod necesar situația juridică a reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a respectat garanțiile procedurale prevăzute de Directiva 2002/21/CE
  - În această privință, reclamanta invocă faptul că proiectul de măsură pe care autoritatea națională de reglementare belgiană l-a supus Comisiei conținea o definiție a pieței care nu fusese supusă unei consultări publice, astfel cum impun articolul 6 și articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2002/21/CE.
  - Reclamanta susține în plus că Comisia a încălcat cerințele procedurale prin faptul că a comentat un proiect care nu fusese supus unei consultări publice.

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

Acțiune introdusă la 2 august 2018 – WV/SEAE

(Cauza T-471/18)

(2018/C 364/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: WV (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 27 noiembrie 2017, cu referința „eeas.ba.hr.3(2017)6459331”, emisă de [confidențial] ⁽¹⁾, care cuprinde o reținere din salariu până la concurența a 72 de zile calendaristice în sarcina reclamantului;
- anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei de respingere explicită din 2 mai 2018 („eeas.ba.hr.3/ED/ld(2018) 2309062”), ca urmare a reclamației formulate de reclamant la data de 3 ianuarie 2018;
- să hotărască că sumele care trebuie să fie restituite reclamantului ca urmare a acestei anulări vor fi majorate cu o dobândă de întârziere de 5 % pe an sau cu orice altă rată pe care Tribunalul o va stabili, calculată în ziua rambursării efective și în funcție de data diferitor rețineri operate;
- condamnarea părții la plata tuturor cheltuielilor de judecată, în conformitate cu articolul 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un unic motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1e alineatul (2) și a articolelor 12, 12bis, 21, 25, 26, 55 și 60 din Statutul funcționarilor, a obligației de solicititudine și a principiului bunei administrării, precum și pe încălcarea articolelor 1 și 2 din anexa IX la Statut și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142). Ea invocă de asemenea încălcarea, în special, a articolelor 41, 47 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a dreptului la apărare, încălcarea articolului 296 TFUE, precum și abuzuri de drept și de procedură, pe lângă încălcarea vădită a principiului încrederii legitime și a egalității armelor. Reclamantul invocă în sfârșit încălcarea principiului care impune administrației să nu ia o decizie decât pe baza unor motive admise de lege, adică pertinente și neafectate de erori vădite de apreciere, de fapt sau de drept, precum și încălcarea principiilor proporționalității, contradictorialității și securității juridice, pe lângă încălcarea principiului Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 1/vol. 3, p. 76).

⁽¹⁾ Date confidențiale ocluate.

Acțiune introdusă la 10 august 2018 – XF/Comisia

(Cauza T-482/18)

(2018/C 364/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: XF (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 2 octombrie 2017 de a-i refuza beneficiul indemnizației de instalare cu ocazia mutării sale și a preluării noilor sale atribuții la sediul SEAE;